

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/128/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712206832
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1712206832.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci navrhovateľa: Bytový podnik Petržalka, s.r.o., Bratislava, Haanova 10, IČO : 36 821 012, zastúpený JUDr. Dušan Pohovej & partners, s.r.o., Bratislava, Námestie Slobody 10, proti odporcovi: V. S. T., A. N. F., C. XXX/XX, o zaplatenie 938,77 € s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 16. 12. 2014 č.k. 8C/238/2013 - 78 a na odvolanie odporcu proti uzneseniu toho istého súdu zo dňa 11. 3. 2015 č.k. 8C/238/2013 - 85, v pomere hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.
Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 11. 3. 2015 č.k. 8C/238/2013 - 85 **p o t v r d z u j e**.
Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 938,77 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 860,63 € od 5. 4. 2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení svojho rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že na základe Zmluvy o výkone správy č. 088/2007 zo dňa 19. 12. 2007 je navrhovateľ správcom bytov a nebytových priestorov M. N. F., na S. L. XX, XX. Odporca je vlastníkom bytu nachádzajúceho sa na adrese N. F., S. XX. Odporca si svoje povinnosti zo Zmluvy o výkone správy riadne a včas neplnil a voči navrhovateľovi mu vznikol nedoplatok za služby poskytované s užívaním bytu, za obdobie od 30. 6. 2010 do 31. 12. 2011 zistil prvostupňový súd pohľadávku navrhovateľa vo výške 938,77 €. Po právnej stránke oprel prvostupňový súd svoje rozhodnutie o ust. § 8 ods. 1, ods. 3, § 10 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Úroky z omeškania priznal prvostupňový súd navrhovateľovi podľa § 517 ods. 1 v spojení s § 3 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z. v zmysle návrhu vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy 860,63 € odo dňa 5. 4. 2012, t.j. kedy odporcovi uplynula lehota na plnenie v zmysle predžalobnej výzvy - posledný pokus o zmier zo dňa 21. 3. 2012.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania, pozostávajúcich zo súdneho poplatku za návrh vo výške 62,50 € a z trov právneho zastúpenia v sume 197,79 € (2 úkony právnej služby á 51,45 €, 2 x režijný paušál 7,63 € + 20 % DPH v sume 23,63 €) podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z.

Uvedený rozsudok napadol v zákonnej lehote odvolaním odporca, v celom rozsahu, domáhajúc sa zjavne jeho zrušenia a zastavenia konania. Svoje odvolanie proti rozsudku odôvodnil len veľmi stručne tým, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo. K odvolaniu pripojil kópiu Platobného rozkazu, ktorý vydal v tejto veci súd prvého stupňa dňa 22. 3. 2013 č.k. 4Ro/189/2012-46.

Na odvolanie odporcu sa písomne vyjadril navrhovateľ tak, že odvolanie odporcu nie je odôvodnené v zmysle § 205 ods. 2 O.s.p. Pokiaľ by aj odvolací súd považoval odvolanie odporcu za odôvodnené v zmysle § 205 ods. 2 O.s.p., je odvolanie bezpredmetné, nakoľko odporca sa zrejme odvoláva na rozhodnutie, ktoré priložil v prílohe svojho odvolania - platobný rozkaz č.k. 4Ro/189/2012 zo dňa 22. 3. 2013, ktorý však nenadobudol právoplatnosť a bol uznesením zo dňa 30. 1. 2014 č.k. 8C/238/2013 - 63 zrušený pre nemožnosť doručenia odporcovi T. T.. S odôvodnením rozsudku sa navrhovateľ stotožnil, mal za to, že súd prvého stupňa vec správne právne posúdil.

Odvolací súd preskúmal vec v napadnutom (t.j. v celom) rozsahu, podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). Vo veci verejne vyhlásil rozsudok na základe § 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p., keď zistil, že odvolanie odporcu nie je opodstatnené.

Odporca postavil svoju obranu na tvrdení, že v predmetnej právnej veci už súd prvého stupňa raz rozhodol, a to platobným rozkazom zo dňa 22. 3. 2013 č.k. 4Ro/189/2012 - 46. Tento jeho názor je však mylný. Je síce pravdou, že prvostupňový súd vo veci vydal dňa 22. 3. 2013 č.k. 4Ro/189/2012 - 46 platobný rozkaz, ktorým uložil odporcom 1/, 2/ (C..Q.. V.. S. T. P. T. T.) v lehote 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne istinu vo výške 938,77 € spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 860,63 € odo dňa 5. 4. 2012 do zaplatenia, ako aj súdny poplatok vo výške 56 € a trovy právneho zastúpenia v sume 141,79 €, s tým, že plnením jedného z odporcov zanikne v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého odporcu plniť, alebo aby v lehote podali odpor na tunajšom súde.

V zmysle § 173 ods. 1 O.s.p. treba platobný rozkaz doručiť do vlastných rúk, náhradné doručenie je v prípade platobného rozkazu vylúčené. Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, predmetný platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť do vlastných rúk všetkým účastníkom, keď nebol doručený odporcovi 2/ T. T., z dôvodu, že tento (ako dodatočne zistil súd prvého stupňa) dňa 24. 7. 2007 (úmrtý list založený na č.l. 53 spisu). Vzhľadom na nedoručenie platobného rozkazu súd prvého stupňa platobný rozkaz zrušil (uznesenie zo dňa 30. 1. 2014 č.k. 8C/238/2013 - 63) a ďalej v konaní na strane odporcu pokračoval už len s odporcom V.. S. T. (tento sa stal po poručiteľovi T. T. dedičom označenej nehnuteľnosti v zmysle Osvedčenia o dedičstve zo dňa 13. 11. 2007 sp. zn. 38D/710/2007, Dnot/85/2007, vydaného Q.. Q. V., notárom ako súdnym komisárom, so sídlom M. A., K.N. X, na základe poverenia Okresného súdu Bratislava II).

Vzhľadom na nedoručenie platobného rozkazu súd prvého stupňa platobný rozkaz zrušil a vo veci rozhodol (napadnutým) rozsudkom. Platobný rozkaz teda nenadobudol právoplatnosť a nemá účinky právoplatného rozsudku (§ 174 ods. 1 O.s.p.), čiže nie je exekučným titulom. Nepredstavuje tak prekážku právoplatne skončenej veci (res iudicata) podľa § 159 ods. 3 O.s.p. a ani prekážku prv začatého konania (§ 83 O.s.p.). Totiž tzv. skrátené konanie, v rámci ktorého súd prvého stupňa vydal už spomínaný platobný rozkaz, predstavovalo v tejto veci len jedno z jeho štádií, na ktoré po zrušení platobného rozkazu plynule nadväzovalo vydanie (napadnutého) rozsudku. Nešlo teda o samostatné, paralelne bežiacie konanie, ukončené právoplatným rozhodnutím (platobným rozkazom). Prvostupňovému súdu tak nebránila žiadna právna prekážka v tom, aby o návrhu navrhovateľa rozhodol napadnutým rozsudkom. Samotný nárok navrhovateľa, uplatňovaný v konaní, odporca žiadnym iným spôsobom nespochybnil, ani čo do základu, ani čo do výšky.

Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, a skutkový stav tiež správne posúdil po právnej stránke. Svoje rozhodnutie tiež odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.), včítane výroku o trovách konania, v ktorom prvostupňový súd rovnako nepochybil.

Uznesením zo dňa 11. 3. 2015 č.k. 8C/238/2013 - 85 súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť uhradiť súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa, v lehote 10 dní od doručenia uznesenia, v sume 56 €. Povinnosť uhradiť súdny poplatok za odvolanie odôvodnil zákonom č. 71/1992 Zb. v znení účinnom od 1. 1. 2009, s odkazom na položkou č. 1 písm.b/.

Uvedené uznesenie napadol v zákonnej lehote odvolaním odporca, v celom rozsahu, domáhajúc sa zjavne jeho zrušenia, poukazujúc na to, že mu bola postupom súde odňatá možnosť konať pred súdom, čo bolo súdom odôvodnené tým, že to nie je potrebné a keď dostal odporca prvú možnosť sa vyjadriť až v odvolaní, tak má za to platiť. Trval na tom, že súd v danej veci rozhodol už druhýkrát, ako aj že už všetky poplatky uhradil, takže považoval tento prípad za ukončený. Nevidí preto dôvod, prečo by mal znášať ďalšie náklady.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu nemožno priznať úspech.

V konaní nie je sporné, že odporca proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie (č.l. 83a spisu). Odporca je teda navrhovateľom poplatkového úkonu - odvolania proti rozsudku, a preto je tiež

poplatníkom tohto poplatkového úkonu. Poplatková povinnosť mu vznikla podaním odvolania, kedy sa tiež poplatok za odvolanie proti rozsudku stal splatným (§ 2 ods. 1 písm.a/, § 5 ods. 1 písm.a/, § 8 ods. 1 zák.č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov). V súlade s položkou 1 písm.a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, predstavuje poplatková povinnosť odporcu za podané odvolanie proti rozsudku sumu 56 € (t.j. 6 % z predmetu konania). Súd prvého stupňa rozhodol o povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok za ním podané odvolanie správne (aj keď mylne odkázal na položku č. 1 písm.b/ namiesto správnej položky č. 1 písm.a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ako prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch).

Odvolací súd z uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa o povinnosti odporcu uhradiť súdny poplatok za odvolanie ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si navrhovateľ v odvolacom konaní náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.